

יום ד', כ"ה בתמוז תשס"ד (14 ביולי)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

השלמת המאמר "ברוך חכם הרזים":

אבל אם מחפשים את העומק – לעולם לא נגיע אל האחדות אם לא יציג כל אחד את הגישה שלו. רק כשייכנסו ישראל לארץ ויגלה בה כל אחד את חלקו ואת עולמו, רק אז, למשל, ינהג שנת היובל בכל העולם. רק אז יוכל לשוב הכל למקורו - שדות לבעליהם ועבדים לחירותם. כשהיובל נוהג בארץ-ישראל, אז היובל נוהג בחוץ לארץ. אבל, כדי שהוא ינהג בעולם כולו, כדי שהעולם יחזור לשורשו – צריכים 60 רבוא מישראל להיות בארץ. כמה נפלאה היא בקשתו הקטנה הזו של משה רבינו: **"פקוד ה' אלוקי הרוחות לכל בשר איש על העדה"**. כיוון שתפקידו של האיש הזה שיופקד על העדה הוא להכיר ולסבול כל אחד ואחד לפי דעתו, הרי שמשה מבקש את זה מאותה המידה האלוקית שנקראת **"אלוקי הרוחות לכל בשר"**. ומתי הוא מבקש את זה? – על מפתן הכניסה לארץ-ישראל. כי הוא יודע שרק שם הם יתחילו לריב, ורק שם הם יוכלו להגיע לשנאה המחייבת גלות; אבל – גם רק שם הם יוכלו לנתב את השונות הזאת להיות בבחינת "חכם הרזים" ולגלות דרכה את האחדות ואת ההשלמה.

והיכן ממוקמת [בפרשה] הבקשה הזו? לאחר המפקד המחודש [השני, שנערך בסוף מסעי בני ישראל במדבר]. פוקדים את דור באי הארץ כשם שפקדו את הדור הקודם [שנה אחת לאחר יציאת מצרים]. ומה משמעותו של המפקד? – שלכל אחד יש מספר, לכל אחד יש ייחוד, כל אחד שונה מחבירו, אבל רק קיומם של השונים הרבים האלה יוצר שלמות אחת. אין המפקד שלם אם נפקד מקומו של מישהו. אם חסר מספר אחד מבני מנשה או מבני אפרים, גם בני דן ובני נפתלי לא יוכלו להיכנס לארץ. [הרב מ. אֶלון – "פינחס"]

נוכל להמחיש רעיון זה בדוגמא פשוטה אך מרחיקת לכת מעולם החומר. לכימאים שבינינו, היסוד **נתרן** ("סודיום") מוכר כמתכת פעילה במיוחד, המסוגלת להגיב עם מים עד כדי פליטת אש. נובע מכך שאף להחזיק אותו בכף היד יגרום לכוויה חמורה. **כלור**, יסוד אחר, מוכר בתור גאז רעיל המסוגל בכמות מזערית לגרום לשיעול חזק, ובכמות מעט רבה מזו – אף לחנק ולמוות. שני יסודות אלה – 2 מתוך ה- 90 המרכיבים את כל עולם הטבע – כל אחד הוא אינו "user-friendly", אינו ידידותי למשתמש. יתרה מזו, הם הרסניים לקיום בני אדם. אך, ע"י חיבור בין השניים. הם יוצרים תרכובת חדשה עם תכונות חדשות. שמו של החומר החדש – **מלח שלחן**, חומר לא רק שאינו עוין לקיומנו, אלא הוא אף **חיוני** לקיומנו [במידה הנכונה, כמובן!]. אך אילו היה אחד מהיסודות המרכיבים אותו "מוותר" על תכונותיו הסגוליות, אזי התרכובת החיונית הזו כל-כך לא היתה מתקיימת בכלל. השונות הזאת, הרב-גונית הזו – היא היא שמבטיחה את החיבור של כולם ביחד.

ונוסיף עוד רעיון [שהופיע לראשונה בדיון על פרשת "נח" בדף של ד' חשון תשס"ג] – **קרן אור לבנה** נוצרת אך ורק ע"י התמזגות של **כל הגוונים ביחד**. אם אף חסר אחד מהם, אזי האור הנוצר אינו מושלם, אינו לבן. בכדי שעם ישראל יוכל להיות "אור לגוים", אנחנו – כל העדות בעם ישראל ללא יוצא מן הכלל - צריכים להתחבר יחד. באותה אות – הקשת בענן – אין אף גוון נמחק, נשמט. אין החיבור בא ע"י מחיקת התרומה הסגולית של גוון כלשהו; אדרבא – רק ע"י שמירת הזהות הסגולית של כל אחת ניתן ליצור את האור הלבן, האור המושלם.

"כי לא יטוש ה' עמו, ונחלתו לא יעזוב." [תהלים צ"ד 14]

מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום **רביעי**

בשמחה ובטוב לבב, בתפילה ליום נעים לכל בית ישראל!

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל

יום ד', כ"ה בתמוז תשס"ד (14 ביולי)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.

אבא קובנר, 1978

"וקרב פזורינו מבין הגוים, ונפוצותינו פנס מירכתי הארץ..."

"כי לא יטוש ה' עמו, ונחלתו לא יעזוב." [תהלים צ"ד 14]

מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום רביעי

בשמחה ובטוב לבב, בתפילה ליום נעים לכל בית ישראל!

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל